

Grand Round

พิมพ์จากสารตະถ່ງ

วิโรจน์ พงษ์พันธุ์เดช*

Pongpunlert W. Lead poisoning. Chula Med J 1993 Jan; 37(1): 71-76

Lead exposure from environment is increasing in developing countries because of growing industry and public unawareness. Children is in the higher risk group compare to the adults for lead poisoning after exposure, because of higher absorption rate and relatively small body mass, these children may present with atypical symptoms and may be missed. Early detection and treatment are essential to reduce the morbidity and mortality of the disease. Understanding the natural history, pathophysiologic changes, proper investigations and management are necessary for general practitioners and pediatricians to prevent irreversible damages and better outcome.

Key words: *Lead poisoning.*

Reprint request : Pongpunlert W. Department of Pediatrics, Faculty of Medicine,
Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

Received for publication. Janurary 12, 1993.

* ภาควิชาทุกุารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สภาวะตึงแผลล้มเป็นพิษกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทยและสาระที่ก้าวหน้านำมาใช้ในการอุดสาหกรรมต่าง ๆ นั้นก็กำลังจะเป็นปัญหามากขึ้นทุกขณะ ดังนั้น บทความนี้จึงขอทบทวนเกี่ยวกับภาวะพิษจากสารตะกั่วในเด็ก เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลผู้ป่วยต่อไป ตะกั่วเข้าสู่ร่างกายได้โดย

1. ระบบทางเดินอาหาร ส่วนใหญ่ของเด็กที่ป่วยด้วยพิษจากตะกั่ว จะได้รับสารตะกั่วโดยวิธีนี้ เพราะเด็กมีบัวจัยเสียงมากกว่าผู้ใหญ่คือ

1.1 พัฒนาการตามวัย เนื่องจากในช่วงพัฒนาการของเด็กนั้นจะมีระยะหนึ่งซึ่งเด็กจะชอบหยิบของเข้าปาก (hand to mouth activity) ดังนั้นจึงมีโอกาสจะรับประทานและอมสิ่งแปลกปลอมที่ปนด้วยสารตะกั่วได้บ่อย

1.2 ในภาวะที่ร่างกายขาดธาตุเหล็ก, แคลเซียม, สังกะสี จะทำให้อัตราการดูดซึมของตะกั่วทางสำไส้เพิ่มมากขึ้น และเด็กในประเทศไทยก็ยังมีปัญหาทุกภูมิภาคการอยู่มากเป็นผลให้การดูดซึมของตะกั่วมากขึ้นเมื่อได้รับเข้าไป

1.3 อัตราการดูดซึมของสารตะกั่วของเด็กจะมากกว่าผู้ใหญ่ในขนาดที่รับประทานเท่ากัน

แหล่งที่มาของตะกั่วที่เข้าสู่ร่างกายโดยวิธีนี้คืออาหารกระป่อง, ตี, แหล่งน้ำที่ปนด้วยสารตะกั่ว, ของเล่น

2. ระบบทางเดินหายใจ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบบ่อย เช่นกัน โดยมากมักจะเป็นในลักษณะควัน หรือฝุ่นเล็ก ๆ เช่น ควันจากการเผาเบตเตอร์, ตีของหมึกพิมพ์, ควันจากท่อไอเสีย (Gasoline lead), ฝุ่น (dust)

3. ทางผิวหนัง ตะกั่วสามารถซึมเข้าทางผิวหนังได้ ส่วนใหญ่เด็กที่ได้รับสารตะกั่วโดยวิธีนี้จะเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้ปกครอง เช่นใช้แป้งซึ่งมีสารตะกั่วปนอยู่ตามตัวเด็ก

เมื่อตะกั่วเข้าสู่ร่างกายแล้วก็กระจายไปตามเนื้อเยื่อต่าง ๆ ที่สำคัญคือ ไขกระดูก (เม็ดเลือดแดง), สมองและเส้นประสาท, กระดูก, ไต, ผิวหนัง (ขน, ผม, เล็บ) และการขัดตะกั่วออกจากร่างกายจะเป็นไปอย่างช้า ๆ ทางน้ำดี, เหงื่อ, ผม, เล็บ โดยทั่วไปคนเรามีควรรับตะกั่วมากกว่า 5 ไมโครกรัม/กก/วัน เพราะถ้าหากว่าน้ำร่างกายจะขับออกไม่ทันและกระจายไปสะสมตามเนื้อเยื่อต่าง ๆ ทำให้เกิดผลเสียตามมา ที่พบได้คือ

1. โลหิตจาง ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุหลายประการ

1.1 การสร้าง heme ลดลง เพราะตะกั่วจะไปจับกับเอนไซม์ที่สำคัญในการสร้าง heme คือ δ ALAD (delta aminolevulinic acid dehydratase) และ ferrochelatase เป็นผลให้ porphyrin ในเม็ดเลือดเพิ่ม

1.2 การขนส่งของเหล็ก (Fe transport) เข้าสู่ mitochondrial membrane ในเม็ดเลือดแดงถูกขัดขวางเป็นผลทำให้การสร้าง hemoglobin ลดลง และเกิดการคั่งของ protoporphyrin ในเม็ดเลือด

1.3 ขัดขวางการทำงานของ Na/K dependent membrane adenosine triphosphatase ของเม็ดเลือดแดง เป็นผลให้เม็ดเลือดแดงเปราะแตกง่ายขึ้นและอายุสั้นลง

1.4 การสังเคราะห์ globin ลดลง เนื่องจากตะกั่วจะขัดขวางการสังเคราะห์

ระดับของสารตะกั่วที่จะมีผลขัดขวางการทำงานของเอนไซม์นั้น พบว่าตะกั่วเพียง 10 μg/dl ก็ขัดขวางการทำงานของ δ ALAD, 15 μg/dl ก็มีผลต่อ ferrochelatase แล้ว

2. ทางระบบประสาท ตะกั่วจะมีผลต่อทั้งระบบประสาทส่วนกลางและปลาย

พิษของตะกั่วต่อระบบประสาทกลางจะทำให้เด็กเกิดภาวะสมองบวม (Brain edema) เป็นแบบ cytotoxic edema และจะมีอาการตั้งแต่น้อย เช่นชีม, ปวดศีรษะ จนถึงอาการรุนแรง ได้แก่ ชัก, หมดสติ, อัมพาต (encephalopathy) ซึ่งส่วนใหญ่ของผู้ป่วยที่จะมีอาการ lead encephalopathy จะมีตะกั่วในเม็ดสูงมากกว่า 60 μg/dl

จากการศึกษาพบว่า ถึงแม้เด็กจะได้รับตะกั่วในขณะต่ำ แต่ถ้าได้รับเป็นเวลานาน (Chronic low dose exposure) ก็จะมีผลทำให้ระดับสติปัญญาของเด็กกลุ่มนี้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ซึ่งเป็นผลทำให้เรียนหนังสือได้ไม่ดีเท่าเด็กปกติ

ตะกั่วยังมีผลทำให้เกิดปลายประสาทอักเสบ (peripheral neuropathy) ซึ่งในผู้ป่วยเด็กจะพบน้อยกว่าอาการของระบบประสาทส่วนกลาง

3. ระบบอ่อน ตะกั่วยังไปสะสมที่กระดูกต่าง ๆ ที่กำลังเจริญ (growing long bone) ซึ่งเมื่อเอกซเรย์จะพบเป็นแถบเทิน ที่เรียกว่า lead line

ตะกั่วจะไปสะสมที่ไต ทำให้เกิดความผิดปกติขึ้น เช่น RTA (renal tubular acidosis), ระดับของ 1, 25 dihydroxyvitamin D (active form ของ vitamin D) ลดลง

อาการและอาการแสดง

แบ่งได้เป็น 2 อย่างคือ

1. Acute lead toxicity
2. Chronic lead toxicity

1. Acute lead toxicity

Table 1.

Age	Mild Symptoms	Severe Symptoms
Toddler	Anorexia, occasional vomiting, irritability, lethargy, refusal to play	Slurred speech, anemia, persistent vomiting, peripheral neuropathy, stupor, ataxia, convulsions, coma
Child	Learning regression; others similar to toddler's symptoms, above	
Adolescent, Adult	Colicky abdominal pain, constipation, limb pain, hypertension	Renal failure, headache, memory loss

2. Chronic lead toxicity

ระยะแรก

- เบื่ออาหาร, อ่อนเพลีย น้ำหนักลด, อาเจียน, ท้องผูก
- ปวดศีรษะ, ซึม, กระวนกระวาย
- ในเด็กอาจพบปัญหาการเรียนล่าช้า

ระยะหลัง

- หงุดหงิด, กล้ามเนื้ออ่อนแรง (paralysis) ซึม อาเจียน ปวดศีรษะ ไม่รู้ตัว (encephalopathy), ataxia
- ซึด ปวดท้องมาก, ท้องผูก

นอกจากอาการเหล่านี้แล้ว ถ้าตรวจร่างกายอาจ จะพบว่า เด็กซึด, พบร line ที่เหงือก, มีความผิดปกติ ของการตรวจทางระบบประสาท

การตรวจทางห้องปฏิบัติการ อาจพบสิ่งผิดปกติคือ

1. โลหิตขาว เป็นลักษณะ anisocytosis and poikilocytosis, basophilic stippling, reticulocyte และ nucleated rbc เพิ่ม, platelet เพิ่ม

2. ตรวจปัสสาวะพบ protein และ cast, glucosuria, aminoaciduria, coproporphyrinuria

3. เอกซเรย์ -พบร่วมกับ lead line บริเวณกระดูกที่กำลังโต ในการณ์ที่เด็กเพิ่งกินสารที่มีตะกั่วเข้าไป จะพบสารที่บ่งบอกเวลาถ่ายเอกซเรย์ช่องท้อง

4. การเจาะห้อง อาจพบความผิดปกติ คือ ความดันในกระเพาะศีรษะเพิ่ม, จำนวนโปรตีนเพิ่ม, เม็ดเลือดขาวชนิด mononuclear

5. การตรวจหาระดับตะกั่วในเลือด ในการเจาะเลือดเพื่อส่งตรวจนั้นต้องใช้กระดาษฉีดยาและหลอดบรรจุเลือดเป็นพลาสติก เพราะถ้าเป็นแก้ว จะมีสารตะกั่วเข้าไปอยู่

ปัจจุบันค่าถ้าระดับตะกั่วในเลือด มากกว่า 25 mg/dl ถือว่าผิดปกติต้องได้รับการดูแลรักษา

การดูแลรักษาเด็กที่ได้รับสารตะกั่ว

1. Chelating agents
2. การรักษาตามอาการ
3. การป้องกัน
4. การติดตามผลการรักษา

1. Chelation agents

การใช้ยาเพื่อช่วยขัดตะกั่วออกจากร่างกายนั้น เราจะพิจารณาจาก

1. อาการแสดง ถ้ามีอาการแสดงของพิษจากสารตะกั่วแล้วเราจะให้ยา.rักษา (ดังตาราง)

2. ระดับตะกั่วในเลือด ถ้าระดับตะกั่วน้ำมากกว่า $55 \text{ } \mu\text{g}/\text{dl}$ ถึงแม้ว่าผู้ป่วยจะไม่มีอาการที่ต้องใช้ยา.rักษา ส่วนในกรณีที่อาการไม่ชัดเจนและระดับตะกั่วน้ำมากกว่า $25 \text{ } \mu\text{g}/\text{dl}$ แต่ไม่เกิน $55 \text{ } \mu\text{g}/\text{dl}$ เราควรทำการทดสอบ (provocative test) เพื่อคุ้ว่าการให้ยา.nั้นจะสามารถช่วยขับสารตะกั่วออกจากร่างกายเพิ่มขึ้นหรือไม่

$\text{CaNa}_2\text{-EDTA}$ -provocative test (Lead mobilization test)

ให้ $\text{CaNa}_2\text{-EDTA} 500 \text{ mg/m}^2$ ผสม 1% procaine ในอัตราส่วน $1:1$ และฉีดเข้ากล้าม หลังจากนั้น

เก็บปัสสาวะเป็นเวลา 8 ชม. และคำนวณหาค่าของตะกั่วในปัสสาวะ

ถือว่าผลการทดสอบบวกเมื่อค่า

$\frac{\text{urine Pb (}\mu\text{g)}}{\text{CaNa}_2\text{-EDTA (mg)}} > 0.7$ ในเด็กอายุมากกว่า 3 ปี

> 0.6 ในเด็กอายุน้อยกว่า 3 ปี

หรือ total urine Pb $> 200 \mu\text{g}$

และถ้าผลการทดสอบได้ผลบวก ต้องให้ยา.rักษาดังตาราง แต่เมื่อควรระวังในขณะทำการทดสอบ ดังนี้

1. ต้องตรวจให้แน่ใจว่าได้ของผู้ป่วยปกติ

2. เก็บปัสสาวะให้ครบถ้วน

3. ต้องให้ผู้ป่วยดื่มน้ำมาก ๆ

4. ถ้าเด็กมีปัญหาน้ำดراดชาตุเหล็ก (Iron deficiency)

จะมีผลทำให้การขับของตะกั่วออกทางปัสสาวะลดลง อาจทำให้ผลทดสอบเป็นเท็จได้

Table 2. Choice of chelation therapy based on symptoms and blood lead concentration.

Clinical presentation	Treatment	Comments
Symptomatic children-		
Acute encephalopathy	BAL $450 \text{ mg/m}^2/\text{day}$ $\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1500 \text{ mg/m}^2/\text{day}$	Start with BAL 75 mg/m^2 IM every 4 hours. After 4 hours start continuous infusion of $\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1500 \text{ mg/m}^2/\text{day}$. Therapy with BAL and $\text{CaNa}_2\text{-EDTA}$ should be continued for 5 days.
Other symptoms	BAL $300 \text{ mg/m}^2/\text{day}$ $\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$	Start with BAL 50 mg/m^2 IM every 4 hours. After 4 hours start $\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$, preferable by continuous infusion, or in divided doses IV. Therapy with $\text{CaNa}_2\text{-EDTA}$ should be continued for 5 days.
Asymptomatic children		
Blood Pb $> 70 \mu\text{g/dl}$	BAL $300 \text{ mg/m}^2/\text{day}$ $\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$	Start with BAL 50 mg/m^2 IM every 4 hours. After 4 hours start $\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$, by continuous infusion, or in divided dose IV.
Blood Pb $56 \text{ to } 69 \mu\text{g/dl}$	$\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$	$\text{CaNa}_2\text{-EDTA}$ for 5 days, preferably by continuous infusion, or in divided dose IV. Alternatively, if lead exposure is controlled $\text{CaNa}_2\text{-EDTA}$ may be given as a single daily outpatient dose IM or IV.
Blood Pb $25 \text{ to } 55 \mu\text{g/dl}$		
Perform $\text{CaNa}_2\text{-EDTA}$ provocation test to assess lead excretion rate		
If ratio 0.70	$\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$	Treat for 5 days IV or IM, as above.
If ratio 0.60 to 0.69	$\text{CaNa}_2\text{-EDTA } 1000 \text{ mg/m}^2/\text{day}$	Treat for 3 days IV or IM, as above.
Age < 3 years	No treatment	
Age > 3 years	No treatment	
If ratio < 0.60	No treatment	

ยาที่ใช้ในการรักษาพิษจากสารตะกั่วในผู้ป่วยเด็กนั้นมี

1. BAL (British anti-lewisite-dimercapto-propanol) จะช่วยเพิ่มการขับตะกั่วทั้งทางปัสสาวะและอุจจาระ เนื่องจากยาตัวนี้ขับออกทางน้ำดีเป็นหลัก จึงนำมาใช้ในผู้ป่วยซึ่งได้พิษด้วย BAL ให้โดยฉีดเข้ากล้ามเนื้อท่านั้น

ควรระวังในผู้ป่วยที่เป็น G-6-PD deficiency เพราะยานี้จะกระตุ้นให้เกิด hemolysis ได้มาก ไม่ควรให้เหล็กพร้อมกับ BAL เพราะ BAL เมื่อจับกับเหล็กแล้วจะเป็นสารประกอบที่มีพิษต่อร่างกาย

2. CaNa₂ EDTA (Calcium disodium versanate) จะช่วยให้ตะกั่วถูกขับออกทางปัสสาวะ ต้องระวังการใช้ในผู้ป่วยซึ่งได้พิษด้วย BAL

การให้โดยการฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ต้องผสม 1% procaine ในอัตราส่วน 1:1 หรือถ้าให้ทางหลอดเลือดดำ ต้องผสม 5%D/NSS ให้ความเข้มข้นน้อยกว่า 0.5%

ห้ามรับประทาน เพราะจะทำให้การดูดซึมของตะกั่วในลำไส้เพิ่มมากขึ้น และเมื่อให้ยาแล้ว จะทำให้ระดับตะกั่วในเลือดสูงขึ้นช้าคราว ดังนั้นถ้าจะให้ยาแล้ว ผู้ป่วยที่มีตะกั่วระดับสูงมากแล้ว ต้องให้คู่กับ BAL โดยให้ BAL ก่อนอย่างน้อย 4 ชั่วโมง เพื่อลดลงเรื่อยๆ ภาวะตะกั่วสูงกว่าเดิม และจะทำให้อาการของผู้ป่วย加重

ถ้าผู้ป่วยขาดธาตุเหล็ก จะมีผลทำให้การขับตะกั่วออกทางปัสสาวะน้อยลง ดังนั้นควรรักษาภาวะขาดธาตุเหล็กก่อน

3. D-penicillamine ยาตัวนี้ช่วยเพิ่มการขับตะกั่วทางปัสสาวะ แต่ไม่นิยมใช้ในผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงมากเลือกใช้ในผู้ป่วยอาการน้อย ให้ขนาด 30 mg/kg/day (ขนาดสูงสุด 500 mg/day)

4. Meso-2-3-dimercaptosuccinic acid

เป็นอนุพันธ์ของ BAL แต่มีคุณสมบัติที่ดีกว่าสามารถให้โดยการรับประทานได้และไม่เพิ่มอัตราการดูดซึมของตะกั่วในลำไส้ ช่วยลดระดับตะกั่วในเลือดได้อย่างรวดเร็ว โดยเพิ่มการขับออกของตะกั่วทางปัสสาวะ

ให้ขนาด 1050 mg/m²/day (แบ่ง 3 เวลา) เป็นเวลา 5 วัน แล้วตามด้วยขนาด 700 mg/m²/day อีก 14 วัน

2. การรักษาตามอาการ ได้แก่

- รักษาภาวะสมองบวม เพื่อลดความดันในกระโหลกศีรษะ (ห้ามใช้ mannitol รักษาผู้ป่วยสมองบวมจากพิษตะกั่ว)

- ให้ยาควบคุมอาการชา

- nutritional support ควรใช้แคลเซียม, เหล็ก ในขณะเดียวกันให้ไขมันน้อย ๆ (low fat diet)

3. การป้องกัน

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การหาว่าได้รับตะกั่วมาจากทางใด เพื่อเป็นการขัดต้านเหตุ

- การให้การศึกษาแก่ผู้ปักครองและตัวเด็กเพื่อจะได้เข้าใจถึงโรคที่กำลังเป็นอยู่ รวมทั้งการดูแลป้องกันตัวเอง

- การตรวจกรองเพื่อหาผู้ป่วย โดยตรวจกรองในครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยที่รักษาอยู่ ทั้งนี้เพื่อจะได้พบคนที่มีตะกั่วสูงแต่ยังไม่มีอาการ

4. การติดตามผลการรักษา

จุดประสงค์ของการรักษาเพื่อให้ระดับตะกั่วในเลือดต่ำกว่า 25 µg/dl และ erythrocyte protoporphyrin < 35 µg/dl

หลังจากให้ยาครบชุดแล้ว ควรติดตามตรวจระดับตะกั่วในเลือด 7-10 วันให้หลังถ้าระดับตะกั่วสูงขึ้นอีก ควรให้การรักษาต่อ ถ้าระดับตะกั่วลดลงแล้ว ก็ควรจะตามผลการรักษาในระยะแรกทุก 2 สัปดาห์ ต่อไปทุกเดือน เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กไม่ได้รับสารตะกั่วเพิ่มอีก

อ้างอิง

- Committee on Environment Hazards. Committee on accident and poison prevention. Statement on childhood lead poisoning. Pediatrics 1987 Mar; 79(3): 457-65
- Dreisbach RH, Roberston WO. Handbook of Poisoning. 12th ed. Appleton: Lange Medical Publication 1987. 270-6
- Graziano JH, Lataconi NJ, Moulton T. Controlled study of meso-2-3-dimercaptosuccinic acid for the management of childhood lead intoxication. J Pediatr 1992 Jan; 120(1): 133-9
- Markowitz ME, Rosen JF. Assessment of lead stores in children : validation of an 8-hour CaNa₂ EDTA provocative test. J Pediatr 1984 Mar; 104(3): 337-41
- Markowitz ME, Rosen JF, Bijur PE. Effects of iron deficiency on lead excretion in children with moderate lead intoxication. J Pediatr 1990 Mar; 116(3): 360-4

6. Markowitz ME, Rosen JF. Need for the Lead Mobilization test in children with lead poisoning. *J Pediatr* 1991 Aug; 119(2): 305-10
7. Needleman HL, Schell A, Bellinger D. The long-term effects of exposure to low doses of lead in childhood. An 11-year follow up report. *N Engl J Med* 1990 Jan 11; 322(2): 83-8
8. Piomelli S, Rosen JF, Chisolm JJ. Management of childhood lead poisoning. *J Pediatr* 1984 Oct; 105(4): 523-32
9. Piomelli S. Lead Poisoning. In: Nanthan DG, Oski FA, eds. *Hematology of Infancy and childhood*. 3rd ed. Philadelphia: W.B. Saunders., 1987. 389-412
10. Saenger P, Rosen JF, Markowitz M. Diagnostic significance of edetate disodium calcium testing in children with increased lead absorption. *Am J Dis Chil* 1982 Apr; 136(4): 312-5
11. Shannon MW, Graef JW. Lead intoxication in infancy. *Pediatrics* 1992 Jan; 89(1): 87-90